

Prizing Eccentric Talents

Επιμέλεια: Γιώργος Μπεκιράκης και Άγγελος Πλέσσας
Διάρκεια έκθεσης: 08.06.2022 - 30.09.2022

Συμμετέχουν:

Αναστασία Δούκα, Διονύσης Καβαλλιεράτος, Εύη Καλογηροπούλου, Νίκη Καναγκίνη, Αλεξάνδρα Κεχαγιόγλου, Μίλτος Μανέτας, Αλεξάνδρα Μπαχτσετζή, Μαρία Παπαδημητρίου, Ελένη Παπάζογλου, Άγγελος Πλέσσας, Γεωργία Σαγρή, Εύα Στεφανή.

Η σύλληψη αυτής της έκθεσης περιστρέφεται γύρω από τον τίτλο της.

Σκεφτήκαμε τι φέρνει στο νου μας αυτός ο τίτλος.

Αμέσως φανταστήκαμε την έννοια της βράβευσης, ως σενάριο σχετικά με το πώς σχετίζονται και συνδέονται μεταξύ τους άτομα και ομάδες.

Τι μπορεί να είναι ένα βραβείο σήμερα; Η βράβευση είναι μια τελετουργική πράξη που προσδίδει κοινωνική αξία σε ένα άτομο. Είναι μια μορφή συναλλάγματος που δίνει στα υποκείμενα νέες ταυτοποιήσεις και αναγνώριση. Η σύγχρονη τέχνη είναι ένα από τα πιο ορατά παραδείγματα όπου η δημιουργικότητα και η αξία της αποτελούν τη βάση του κινήτρου. Ο κόσμος της τέχνης είναι ένα μόνιμο αρχείο από διαφορετικές μορφές αριστείας, διακρίσεων, αποκλειστικότητας, σπανιότητας. Οι εκθέσεις τέχνης προσφέρουν μια φιλόδοξη προοπτική ως δοχεία και ταυτόχρονα εργαλεία αυτού του επαναλαμβανόμενου αναχρονιστικού κανονισμού, αλλά επιπλέον συγκροτούν (κάποιες φορές) ένα κοινοτικό μυαλό μεταξύ καλλιτεχνών και επιμελητών, για την επιθυμία να ειπωθεί κάτι καινούργιο για τον πολιτισμό. Η συμμετοχή σε μια έκθεση είναι σχεδόν σαν να παίρνεις βραβείο – άκουσα πρόσφατα να λέει ένας καλλιτέχνης, μια μεταφορά που ακούγεται αρκετά έγκυρη. Ενώ η επιμελητική μεθοδολογία έχει επιτρέψει στους καλλιτέχνες να επιτύχουν μεγαλύτερη αναγνώριση και επέκταση, μερικές φορές αποτυγχάνει να αναγνωρίσει τα σοβαρά προβλήματα που δημιουργούν αυτές οι βραχύβιες αναγνωρίσεις. Με αποτέλεσμα μια αίσθηση λανθασμένης υπερεξουσίας, αυταπάτης, έλλειψη αίσθησης σκοπού ή διαδικασίας, κλπ.

Οι επιμελητές εξ ορισμού αναλαμβάνουν τον μύθο εγκαθιδρύοντας αυτά τα συστήματα μέσα από υπερ-επιλογές, υπερ-κρίσεις, υπερ-εκτιμήσεις ανθρώπων και αντικειμένων; Κοιτάζουμε όλοι την καλλιτεχνική κοινότητα μέσα σε μια ευρύτερη προοπτική; Οι καλλιτέχνες τείνουν να συμφιλώνονται με αυτές τις αντιφάσεις; Τι είδους μορφή παίρνει η επιβράβευση στην κοινωνία της υπερ-συνδεσιμότητας σήμερα; Ας δούμε για παράδειγμα την πρόσφατη μανία με τα NFT (non-fungible token) και τις πλατφόρμες που μάλλον μοιάζουν περισσότερο με αναρχικά sequel της πιο συμβατικής εκθεσιακής φόρμας. Οι καλλιτεχνικές πλατφόρμες του NFT αντιγράφουν την φόρμα της έκθεσης τέχνης, όπου στη συγκεκριμένη περίπτωση τα ψηφιακά αρχεία μετατρέπονται σε εργαλείο οικονομικής κερδοσκοπίας. Παρά τη ριζοσπαστική στρόφι στην αποκλειστικότητα και τη διάκριση, αναδύονται νέες διαδικασίες επιμέλειας. Ο κόσμος μας επαφίεται αυξανόμενα στην τεχνολογία ώστε να επιλύσει τα άμεσα προβλήματα αισθητικής, εννοιολογίας και φυσικά ιεραρχίας.

Καλώς ήρθατε στον κόσμο του Punk Καπιταλισμού και της Αλγοριθμικής Επιμέλειας!

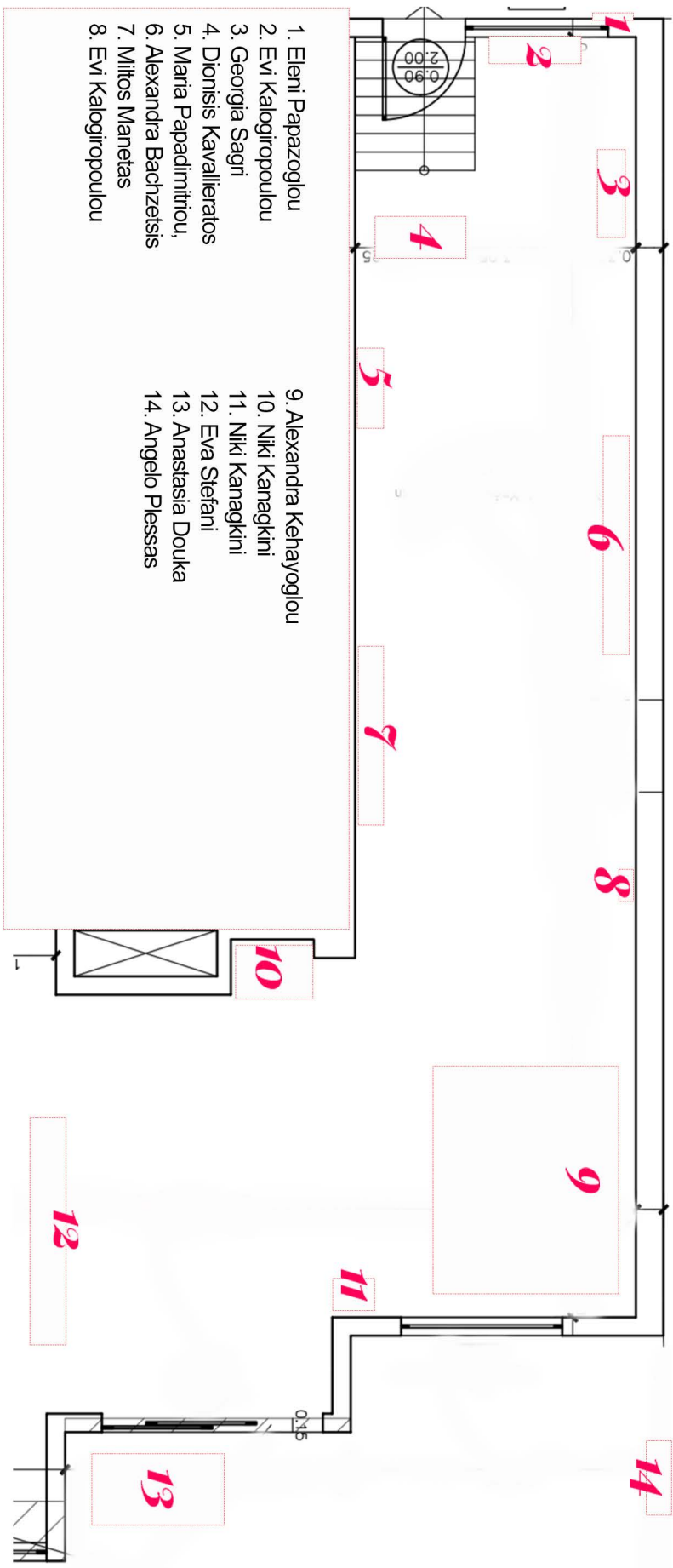
Οι καλλιτέχνες και τα έργα τους στην έκθεση δεν αναφέρονται ρητά στα παραπάνω επιχειρήματα. Η επιλογή τους είναι προσωπική και αυθόρμητη. Ο αντιφατικός τίτλος της έκθεσης Prizing Eccentric Talents κάνει την εμφάνισή του στην κρίσιμη στιγμή της μετα-πανδημίας, ανακάμπτοντας από δογματικές ιεραρχίες και από τις συνομαδώσεις της προ-πανδημικής επιμελητικής ομογενοποίησης. Η έκθεση εξετάζει πώς τέτοιες διαφοροποιημένες φωνές αλληλεπιδρούν ως μια νεοσυσταθείσα κοινότητα. Τα έργα τους στέκονται ως ελεύθερα κινούμενες προτάσεις, δίχως αλληλουχία, που δοκιμάζουν σωματικές και κοινοτικές σχέσεις. Αποτελούν δοχεία ιδεών που αναζητούν περιεχόμενα και ενδέχεται να αναδυθεί μια ενοποιημένη διάθεση

Η διάθεση είναι η έκθεση.

Άγγελος Πλέσσας, Γιώργος Μπεκιράκης

Ισχύουμε τη δημιουργία

NEON

- 1. Eleni Papazoglou
- 2. Evi Kalogiropoulos
- 3. Georgia Sagri
- 4. Dionisis Kavallieratos
- 5. Maria Papadimitriou,
- 6. Alexandra Bachzetsis
- 7. Mitos Manetas
- 8. Evi Kalogiropoulos

- 9. Alexandra Kehayoglou
- 10. Niki Kanagkini
- 11. Niki Kanagkini
- 12. Eva Stefani
- 13. Anastasia Douka
- 14. Angelo Plessas